

ΑΠΟΨΗ

Επαγγελματική Αστική Ευθύνη & Ασφάλιση

Δευτέρα, 11 Αυγούστου 2008 07:00

URL: <http://www.naftemporiki.gr/news/redirstory.asp?id=1549813>

Σε μια σύγχρονη κοινωνία, η απαραίτητη «εγγύηση υπηρεσιών» έχει πρακτικό νόημα μόνο όταν συνοδεύεται από «ασφαλιστική κάλυψη της επαγγελματικής ευθύνης».

«Καθιερώνεται μεγάλη αστική ευθύνη για τους Ορκωτούς Ελεγκτές» αναφέρεται σε πρόσφατα δημοσιεύματα, με αφορμή το σχετικό νομοσχέδιο για προσαρμογή της νομοθεσίας στα αντίστοιχα ευρωπαϊκά δεδομένα. Αναφέρεται επίσης και κάποια τάση από συντεχνιακά μικροσυμφέροντα να απλοποιηθεί η διαδικασία στην έκδοση αδείας για την άσκηση του επαγγέλματος του Ορκωτού Ελεγκτή.

Σίγουρα υπάρχει κάποια λογική και σκοπιμότητα σε μια τέτοια πρωτοβουλία. Ωστόσο, δεν παύουν να εκθέτουν και να αδικούν το επάγγελμα του σύγχρονου επαγγελματία Ορκωτού Ελεγκτή που οι σημερινές συνθήκες το ανάγουν σε ύψιστης σημασίας λειτουργήμα στο ολοένα αυξανόμενης έντασης κινδύνων και απαιτήσεων επιχειρηματικό περιβάλλον.

Οι εξελίξεις στα πλαίσια της ευρωπαϊκής ενοποίησης και της ευρύτερης παγκοσμιοποίησης της οικονομίας, μοιραία θα περιορίσουν παρόμοιες συντεχνιακές πρακτικές που αν τυχόν υιοθετηθούν, πέρα από το ότι θα «απαξιωθούν» στην πράξη, μακροπρόθεσμα θα μπορούσαν να βλάψουν το κύρος του επαγγέλματος και τα συμφέροντα των ίδιων των Ορκωτών Ελεγκτών.

Σύγχρονες Ευρωπαϊκές κατευθύνσεις

Είναι γνωστό, πως οι αρχές «Προστασία του Καταναλωτή», «Απελευθέρωση Επαγγελματών» και «Προστασία του Ελεύθερου Ανταγωνισμού», αποτελούν βασικά «δόγματα» πάνω στα οποία «χτίζεται» το μέλλον της Ενωμένης Ευρώπης.

Τόσο ο Ευρωπαίος Πολίτης όσο και ο Ευρωπαίος Επιχειρηματίας έχει κατά βάση τα ίδια δικαιώματα και παρόμοιες υποχρεώσεις που σταδιακά διέπονται από ένα ενιαίο πλαίσιο για όλες τις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε πολλούς τομείς, όπως είναι η Παροχή Υπηρεσιών, καταβάλλεται σημαντική προσπάθεια για τη σύγκλιση των νομοθεσιών αλλά και της ουσίας των ενδο-ευρωπαϊκών συναλλαγών.

Προς την κατεύθυνση αυτή, είναι προφανές πως η όποια προσπάθεια σύγκλισης με γνώμονα την ποιότητα και την αξιοπιστία, θα είναι προς «τα πάνω» και όχι προς «τα κάτω», ώστε το όποιο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα, να προσφέρει στους Πολίτες ή Επιχειρήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης τις ίδιες ευκαιρίες και παρόμοια εξασφάλιση.

Το ότι στη χώρα μας, σε ορισμένους τομείς ισχύει ακόμη κάποιο καθεστώς που αντιβαίνει σε καταξιωμένους και κατοχυρωμένους θεσμούς κάποιων άλλων ευρωπαϊκών χωρών, που είναι δεδομένο πως εξυπηρετούν το συμφέρον του Πολίτη, δεν σημαίνει πως θα συνεχίζει να ισχύει επί μακρόν.

Στο πνεύμα των παραπάνω, οι έννοιες «επαγγελματικά προσόντα», δηλαδή κατάλληλη επαγγελματική εκπαίδευση, «διαπίστευση», δηλαδή αναγνώριση-απονομή επάρκειας σε ό,τι αφορά ελάχιστες αποδεκτές προϋποθέσεις για την άσκηση της αντίστοιχης δραστηριότητας και «εγγυήσεις» σε ό,τι

αφορά την αξιοπιστία των παρεχομένων υπηρεσιών, έχουν συγκεκριμένη θεσμική και πρακτική ερμηνεία με τα σημερινά ευρωπαϊκά κριτήρια.

Τα «τυπικά προσόντα» και η σχετική διαπίστευση της ικανότητας κάποιου στο να παρέχει συγκεκριμένες υπηρεσίες, αποτελούν φροντίδα της κάθε χώρας που παράγει και ελέγχει τους αντίστοιχους επαγγελματίες.

Η «ποιότητα» των παρεχόμενων υπηρεσιών είναι κάτι το υποκειμενικό. Θεωρητικά, όλοι μπορούν να ισχυρίζονται πως την προσφέρουν. Τη στιγμή δε που κάποιος «αγοράζει υπηρεσία», μπορεί να λεχθεί πως αποδέχεται την αντίστοιχη ποιότητα που του προσφέρεται με αυτήν.

Η «εγγύηση» όμως για την ποιότητα των υπηρεσιών σε βαθμό που να ικανοποιούν πλήρως τον Καταναλωτή / Επιχειρηματία, φαίνεται πως είναι το ζητούμενο.

Σε μια σύγχρονη κοινωνία, η απαραίτητη «εγγύηση υπηρεσιών» έχει πρακτικό νόημα μόνο όταν συνοδεύεται από «ασφαλιστική κάλυψη της επαγγελματικής ευθύνης». Δηλαδή όταν προσφέρεται «a priori» από κάποιον αναγνωρισμένης αξιοπιστίας, Τρίτο Φορέα (Ασφαλιστική Εταιρεία), που εγγυάται για τις όποιες ζημιογόνες συνέπειες από αμέλεια, λάθος ή παράλειψη του παρέχοντος υπηρεσίες.

Είναι προφανές πως για να είναι σε θέση μια Ασφαλιστική Εταιρεία να εγγυηθεί, θα πρέπει κατά κάποιο τρόπο, να ελέγχει, «καλή τη πίστει», τα τυπικά εγγύα και την ποιότητα αυτού για τον οποίο εγγυάται. Είναι επίσης, λογικό και προφανές να έχει κάθε λόγο να ενδιαφέρεται για τον εκάστοτε ασφαλισμένο της προκειμένου να προασπίσει τα συμφέροντά του όχι μόνο για τυχόν λάθη ή παραλείψεις του που μπορεί να ζημιώσουν κάποιο πελάτη του ή τρίτο αλλά και όταν αυτός βάλεται κακοπροαίρετα στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του.

Ασφάλιση Επαγγελματικής Ευθύνης

Επιδίωξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης φαίνεται πως είναι η σταδιακή εφαρμογή της Ασφάλισης Επαγγελματικής Ευθύνης σε όλους τους επαγγελματίες που παρέχουν υπηρεσίες σχετιζόμενες με την «Ασφάλεια», την «Υγεία» και το «Χρήμα».

Χαρακτηριστικό παράδειγμα της διαμορφωμένης τάσης είναι η καθιέρωση της υποχρεωτικής Ασφάλισης Επαγγελματικής Ευθύνης όλων των Ασφαλιστών, των Ταξιδιωτικών Πρακτόρων, των Φορέων Πιστοποίησης καθώς και η θεσμοθέτηση αντικειμενικής ευθύνης (strict liability) στα θέματα Προστασίας Καταναλωτή και Περιβάλλοντος. Πρόκειται για θέματα που ήδη ισχύουν ενιαία σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και βαθμιαία θα μας απασχολήσουν όλο και περισσότερο προσεχώς.

Όλοι οι επαγγελματίες που παρέχουν υπηρεσίες, φυσιολογικά θα πρέπει να παρέχουν εγγυήσεις για αυτές. Στη βάση αυτή, αναφερόμενοι στους Ορκωτούς Ελεγκτές, είναι σαφές πως ένας Επιχειρηματίας που εμπιστεύεται ένα Ορκωτό Ελεγκτή, δεν είναι σε θέση εξαρχής να αξιολογήσει αντικειμενικά την ποιότητα των υπηρεσιών του.

Επιπλέον, είναι σχεδόν ακατόρθωτο να προβλέψει εκ των προτέρων τυχόν λάθη ή παραλείψεις που πιθανόν να εμφανιστούν έπειτα από κάποιο χρονικό διάστημα και να τον ζημιώσουν οικονομικά. Για αυτό το λόγο είναι απαραίτητη η «εγγύηση». Και, η «εγγύηση» αυτή δεν είναι άλλη από την Ασφάλιση της Επαγγελματικής Ευθύνης του Ορκωτού Ελεγκτή του.

Είναι γεγονός πως στη χώρα μας δεν έχει αναπτυχθεί ακόμη αυτό που λέμε «ασφαλιστική συνείδηση» και υπάρχει «χαλαρότητα» στην εφαρμογή των νόμων. Αν μέχρι σήμερα φαίνεται να υπάρχει μια ιδιότυπη ασυλία στα θέματα αναζήτησης ευθυνών, αυτό δεν σημαίνει πως δεν θα αναγκαστούμε να «προσαρμοστούμε» σε αυτά που συμβαίνουν διεθνώς και που οι ευρωπαϊκές οδηγίες της Ε.Ε. σταδιακά επιβάλλουν στο κοινωνικοοικονομικό μας σύστημα.

Τα συναλλακτικά ήθη αλλάζουν και οι νέες επιχειρηματικές πρακτικές επιβάλλουν σοβαρότητα και

απαιτούν υπευθυνότητα με τεκμηριωμένη αξιοπιστία.

Όπως ήδη επισημάνθηκε οι ενιαίοι κανόνες ανταγωνισμού και προστασίας των Ευρωπαίων Πολιτών/Επιχειρήσεων, αναγκαστικά εισάγουν νέα ήθη και αρχές που θα πρέπει να ενστερνισθούμε και κατάλληλα να προσαρμοσθούμε, αφού θα θέλουμε να υπάρχουμε ως δημιουργικά κύτταρα στις μελλοντικές εξελίξεις της ευρύτερης κοινωνίας που ζούμε. Γιατί, δεν μπορούμε να παραβλέπουμε τις όποιες πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές εξελίξεις, παραμένοντας οι «ιδιόρρυθμοι» της Ευρώπης!

Οι ευθύνες έχουν ευρύτερη έννοια και δεν αφορούν μόνο τους Επαγγελματίες. Αγγίζουν τον κάθε πολίτη της χώρας αλλά και την ίδια την Πολιτεία που θα πρέπει να βάλει κανόνες και να εποπτεύει τη σωστή εφαρμογή τους.

Άρθρο του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΟΥΤΙΝΑ

(*) Ο κ. Γιώργος Κουτίνας είναι εμπειρογνώμων ασφαλίσεων, με εξειδίκευση στις ασφαλίσαις επαγγελματικής αστικής ευθύνης, τεχνικών έργων & επιχειρηματικών κινδύνων. Είναι Διαχειριστής της «Γ. ΚΟΥΤΙΝΑΣ ΑΕ - Μεσίτες Ασφαλίσεων & Αντασφαλίσεων», Εξουσιοδοτημένοι Ανταποκριτές των Lloyd's (www.gkoutinas.gr).

© 1996 - 2013, Η ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ - Π. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ & ΣΙΑ Α.Ε. - ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική ή κατά παράφραση ή διασκευή απόδοση του περιεχομένου του παρόντος web site με οποιονδήποτε τρόπο, ηλεκτρονικό, μηχανικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Νόμος 2121/1993 και κανόνες Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.